

Αριθμός 21. 29 Ιουνίου 1832.
Ετούτη
ΤΕΛΑΡΤΗ, — EN NAPPLION,

ΕΘΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ,

Θεωροῦσα ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων τῶν κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μένουν ἀπλήρωτοι πρὸ πέντε, ἔξι, ἑπτὰ, καὶ εἰς μερικὰ μέρη δέκα καὶ δώδεκα ἥδη μηνῶν, καὶ ἐκ τούτου οἱ διδασκαλοὶ, καταντήσκοντες εἰς ἀμηχανίαν, βιάζονται νὰ παραιτήσουν τὰς ἔργασίας των.

Οφείλουσα νὰ προλάβῃ μὲ κάθε τρόπον τὴν ἐπαπειλουμένην ἐκ τούτου παντελὴ διάλυσιν τῶν σχολείων, εἰς σύστασιν καὶ διατήρησιν τῶν ὄποιων ἐδαπάνησε τὸ ἔθνος τηλικαύτας ἄχρι τοῦδε ποσότητας.

Λαζαροῦσα ὑπὸ ὅψιν τὸ περὶ ἐπιτοπίων πόρων ψήφισμα τῆς προλαβούστης Κυβερνήσεως, ὃπου αἱ ἀπὸ τῶν πόρων τούτων πρόσδοι προσδιορίζονται ῥητῶς εἰς σύστασιν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ σχολείων.

Διατάττει.

Α. Θέλουν προσκληθῆσθαι οἱ κατὰ τόπους Διοικηταὶ παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νὰ πληρώσουν ἀπὸ τὰ πρῶτα γράμματα, τὰ ἀποτελοῦσαν συνάξεις ἀπὸ τῶν ἐπιτοπίων πόρων, εἰς ὃσους μὲν τῶν διδασκάλων δρεῖλονται δέκα καὶ δώδεκα μηνῶν μισθοὶ, τὸ ἐν τρίτον αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς ἔξοικονόμησιν, εἰς δὲ τοὺς ἔγοντας λαμβάνειν πάντες, ἔξι καὶ ἑπτὰ μηνῶν μισθοὺς, τὰ ἡμίση, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ ἔξιφλήσωσιν ἀνελόγως μέγερι τριμηνίας ἀπὸ ποιώτης δὲ τοῦ ἴσχαμένου μηνὸς νὰ πληρόνουν εἰς τοὺς διδασκάλους τακτικῶς τὸ μηνιαῖον αὐτῶν κατὰ τριμηνίαν, πληροφορούμενοι πρῶτον τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν σχολείων, συνιταρένης εἰς τὸ ὄλικὸν αὐτῶν, εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ ἐπιμέλειαν τῶν διδασκόντων, καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν πρόσθιον τῶν διδασκομένων, καὶ διευθύνοντες τοὺς περὶ τούτων πάντων τῶν ἀντικειμένων καταστάσεως ἔλεγχους, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν μισθοδοσιῶν, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείαν.

Β. ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἥδη ἐκλελεγμένοι ἔφοροι τῶν σχολείων, οἱ Διοικηταὶ καὶ Δημογέροντες θέλουν ἐνεργῆσει τὴν διέτη ψηφιφορίκης ἐκλογὴν αὐτῶν, ἀνατιθέμενοι τὴν ἐπικύρωσίν των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν, καὶ ἐρδιτέλοντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ παρόντος μὲ τὰς προεκδεδούμενας παρὰ τῆς προλαβούστης Κυβερνήσεως περὶ χρεῶν τῶν ἑδρῶν ὁδηγίας, ἀγριεῖσθαι καὶ κανονισθῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν διδικτέρου δικτάγματος.

Γ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἐποίησια, Φούνικες 36.

Εξαρχηνικαία 18.

Τοπαννιαία 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἵνταῦθε μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐπημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λεπτὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ ναὶ Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

δεύσεως Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν δικτάγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 23 Ιουνίου 1832.

Ο Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΗΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ, Λ. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΑΛΛΗΟΥΤΑΣ.

Ο ἐπὶ τῶν Ἐκκλ. καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδ. Γραμ. Ι. ΡΙΖΟΣ

Ἀρ. 2679. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Εἰδοποιεῖ,

Οπὶ περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀλφειοῦ καῖται ἵκανη ἔυλεία κοπεῖσα διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑλεῖ χρησιμεύσει ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὸν ὄποιον ἐκόπη σκοπὸν, μέλλει νὰ πωληθῇ, κατὰ τὴν ὑπὸ Λρ. 1253 πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰδοποιοῦνται λοιπὸν, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ τὴν ἀγοράσωσι, νὰ μεταβῶσι διὰ νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσι, καὶ ἐπομένως νὰ παρευρεθῶσιν εἰς Ναύπλιον τὴν α' Αὔγουστου, καθ' ἣν θέλει ἐνεργηθῆ ἡ διὰ δημοπρασίας πωλησία της.

Σημείωσις τῆς ἔυλείας.

▷	Εἰσσανίδας 3 ½ μέτρα μῆκος, 1 ½ 2 δακτύλ. χόνδρος 64.
▷	Σγιγμέναιεις 2 3 ½ μ. δμ., 4 ½ 5 δμ. δμ. 125.
▷	Ἄσγισται—3 ½ μ.—δμ., 10 ½ 12 δμ. δμ. 101.
▷	Ομοῦ μὲ τὴν φλεύδα 4 ½ 6 μ., — δμ. 262.
▷	Πελεκημέναι διάκτηνας τρογῶν 1 μ. μῆκος, 3 ½ 4 δακτ. χόνδρος 726.

■ Σγιγμέναι 3 ½ 5 μ. μάκρος, 3 ½ 6 δακτ. χόνδρος . 169.

■ Άσγιστοι δμ. δμ. 355.

Πενκκ. Όμοιώς δμ. δμ. 166.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 24 Ιουνίου 1832.

Ο Γραμματεὺς

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, τὴν 28 Ιουνίου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Ὕστερον ἀριθμὸς ἡ Πατρίς ὑπέφερεν ἐσχάτως πολυειδῆ δεῖνα παρὰ τοῦ ἐυφωλεύσαντος ἐν αὐτῇ κατὰ δυστυχίαν αὐθικρέτου· ἀριθμὸς διὰ τῆς πασιδηλού πατριωτικῆς ἐπιμονῆς καὶ προσπαθήσεως ὑπὲρ τῶν ἔθνεων δικαιών, τὰ ἔθνικὰ στρατεύματα ὑπερεπίδησαν κατὰ τὰς εὐγάρειας τῶν λαῶν δῆλας τὰς τοῦ αὐθικρέτου παγίδας, καὶ μὲ μόγον τὴν παρουσίαν τῶν συνετέλεσαν νὰ ἔσηρισθῇ ἀμέσως τοῦ μπούκον ἵνδαλμα· ἐνῷ ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ ἡ θαλάσση τοῦ Κράτους (ἡτοι ἔτηγα) νὰ σύγκενται ἀπὸ ἄτομα, τὰ ὅποια καὶ αὐτοί, διὸ οὓς συνέπε-

Αναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΔΕΛ ΤΗΣ ΒΑΤΑΡΙΑΣ.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ!

Δείχθητε ἀπὸ ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεώς μας ὁ εὐεργέτης,
ἐπαρχιορύσατε τὰς θλίψεις μας, καὶ ἐδαψιλεύσατε βού-
δης εἰς τὰς ἐλλείψεις μας.

Γεῦτα, Μεγαλειότατε, ἐντυπωθέντα βαθέως εἰς τὴν καρ-
διὰ μας εἰλκυσαν τὴν ὄψιν μας εἰς τὸν θρόνον σας, ώς προ-
στῶν καὶ εὐεργέτην. Ήθεία πρόνοια ἐπλήρωσε τὰς ἐπιθυμί-
ας ἑνὸς λαοῦ δυσυχοῦς ἀναγεννωμένου, καὶ ἡ νψηλὴ Συμ-
μονία κατὰ τὰς εὐχὰς μας, διακινωθείσας πολλάκις καὶ πο-
λὺδῶς, θεσαν ἐπὶ τῆς διοικήσεώς μας Κυριάργην Ἕγε-
μόνα τὴν Β. Α. Γ. τὸν υἱόν σας ὅθουνα.

Γίποτε ἄλλο δὲν λείπεται, Μεγαλειότατε, νὰ διαιωνίσῃ τὴν
ἀπρότητα τῶν εὐεργεσιῶν Σας, καὶ νὰ σερεώσῃ τὴν τύχην
τοῦ τόπου, εἰμὴ ἡ ταχεῖα ἐλευσις τοῦ Ἕγεμονος ἢ τοῦ Ἐπιτρό-
που του.

Ταύτην παρακαλοῦμεν, Μεγαλειότατε, νὰ ἐπιταχύνετε κάμ-
φητε εἰς τὴν αἵτησίν μας διὰ νὰ μᾶς ἐκβάλετε ἀπὸ τὸ
γέος τῆς ἀθεναϊότητος, καὶ νὰ σερεώσετε ἔνα τόπον, ὃς εἰ-
δὲν ἐλπίζει εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὴν Βασιλικὴν καὶ πατριωκὴν
κηδεμονίαν Σας. Καὶ μὲν βαθύτατον σέβεις ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Καρυταίνη, τῇ 6 Ιουνίου 1832.

Οἱ δοῦλοι ταπεινοί

Οἱ κλῆροι, οἱ προκρίτοδημογέροντες καὶ λοιποὶ στρατιωτικοὶ
καὶ πολιτικοὶ, κατοικοὶ τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης.

(Αἱ τῶν προκρίτων II, καὶ 187 τῶν λοιπῶν ὑπορρυφῶν.)
—Ἀπαρχλακτος εἶναι καὶ ἡ τῆς Ἀνδριτσαίνης ἀναρροφά.

Ἐν Ἀνδριτσαίνη, τῇ 4 Ιουνίου 1832.

Οἱ πρόκριτοι καὶ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου,
Σκκελλόριος Α. Ἀνδριτσαίνης, Σ. Λεονάρδος, Γ. Ν. Τζαννέτου,
Δ. Δημητρικόπουλος. Οἱ στρατιωτικοὶ Τζαννέτος Χρηστόπου-
λος, Α. Π. Άλεξιος.

(Ἐπονται καὶ τῶν λοιπῶν αἱ ὑπογραφαὶ 125.)

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀνδριτσαίνη, τῇ 8 Ιουνίου 1832.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες, Γ. Ν. Τζαννέτου, Δ. Δημη-
τρικόπουλος, Α. Γιαννόπουλος.

—Ἡ αὐτὴ καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούστης.

Οἱ εὐπειθεῖς δοῦλοι σας κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρούστης.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ δημογέροντες Ἀνδρούστης ἐπικυροῦσι τὸ γνή-
σιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀνδρούστη, τῇ 13 Ιουνίου 1832.

Οἱ δημογέροντες Α. Οίκονομόπουλος, Ι. Λέκκας, Γ. Άλετρας.

—Ἡ αὐτὴ καὶ τῆς ἐπαρχίας Λεονταρίου.

Οἱ προκρίτοδημογέροντες, καπετανέοι καὶ λοιποὶ κάτοικοι
τῆς ἐπαρχίας Λεονταρίου.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν λοιπῶν 126.)

Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογέροντίχ Λεονταρίου ἐπικυροῖ τὸ γνή-
σιον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν, καθὼς καὶ τῶν περιεγομέ-
νων παρουσιασθέντων εἰς τὴν Δημογεροντίαν ταύτην.

Ἐν Λεονταρίῳ, τὴν 20 Ιουνίου 1832.

Οἱ δημογέροντες Α. Γαραντσόπουλος, Δ. Μελίτης, ὁ
γραμματεὺς Θ. Πασχαλίδης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λουδίου, 14 Μαΐου. — Τρία δίκροτα ἐγάλησαν ἐκ
νέου πρὸς ἐνδυνάμωσιν τοῦ ἐν τῷ Τάγῳ εὐρισκομένου Ἀγγλι-
κοῦ σόλου διοικουμένου ἀπὸ τὸν Ναύαρχον Πάρκερ. Λυοικεῖον
εἶναι νὰ εἴπωμεν ὅσα ἐμάθομεν περὶ τῆς εἰς τὴν Πορτογαλ-

λίκην ἀποσολῆς τοῦ λόρδου Ροῦσσελ· εἰμποροῦμεν ὅμως νὰ
παραπορήσωμεν ὅτι αὕτη εἶναι ἀσφάλεια κατὰ πάσης ἑκατο-
ντικῆς παρεμβάσεως πρὸς ένθειαν τοῦ Δὸν Μιχουέλου, καὶ ὅτι
κανέν εἶλλο πρᾶγμα δὲν ἥδυνατο νὰ συμβῇ αἰσιώτερον διὰ τὸν
ἀγῶνα τῶν συνταγματικῶν Πορτογάλλων, παρὰ τὴν παρὰ τῆς
Ισπανίας γενομένην ἐνεργητικὴν ἀπόδειξιν εὐνοίας πρὸς τὸν νο-
μίζομενον Κυριάργυρην τῆς Πορτογάλλίας. — (Ταχυδρόμος.)

Αὐτόθιν, 16 Μαΐου. — Οἱ Πρίγκιψ Ταλλείρανδος εἶναι ἐν
τῷ ἀναχωρεῖν εἰς τὴν Γαλλίαν πρὸς ὅλγον καιροῦ διάσπορα,
διὰ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ θεραπευτικὰ λουτρά. Η μεγαλητέρα
φιλοδοξία τοῦ περιφήμου τούτου διπλωματικοῦ εἶναι ὅτι συ-
νετέλεσεν εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης, τὸ ὄ-
ποιον αὐτὸς καταλαμβάνει ἀναμφισβόλως ὅτι δύναται κάλλιον
νὰ ἐκτελεσθῇ, δικτηρουμένης τῆς μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ
τῆς Ἀγγλίας ὁμονίας. Δὲν δύναται ποτὲ ν' ἀκολουθήσῃ κα-
θολικὸς πόλεμος, ἐνόσῳ οἱ τόποι οὓτοι μένουσιν ἡγωμένοι,
καὶ ἡ Κυβέρνησις ἔκάζουσι αὐτῶν ἐπινελεῖται νὰ φαίνεται
πρώτη εἰς πᾶν μέτρον ἀρροφῶν τὸ εὖ εἶναι, τὴν ὄμονοιαν καὶ
τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ὄποιων διοικεῖ λχῶν, καὶ τὴν δικτήρη-
σιν καὶ αὔξησιν τῆς ἐλευθερίας των. — (Σφριάρα.)

Αὐτόθιν, 20 Μαΐου. — Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐρχομένου
μηνὸς εἰμποροῦμεν νὰ προσμένωμεν τὴν εἰδησιν τῆς εἰς τὴν
Πορτογαλλίαν ἀποβάσεως τῆς ἐκστρατείας τῆς Τερκείρας.
Μ' ὅλας δὲ τὰς δυσκολίες, αἵτινες ἡκολούθησαν εἰς τὴν συ-
κρότησίν της, δὲν συνησθροίσθη ἵσως ποτὲ καλύτερος στράτος
(τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ) ὑπὸ τὴν Βριγαντινὴν σημαίαν, καὶ δυνάμε-
θα νὰ προσθέσθημεν ὅτι οἱ Ἀγγλοι ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται, οἱ
ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ ναυτικὸν μέρος τῆς ἐκστρατείας, οὔτε τὴν
πατρίδα των θέλουν ἀτιμάσει, οὔτε τοὺς συμμάχους των θέλουν
προδώσει, οὔτε τὸν ἀγῶνα τῆς εὐτάκτου ἐλευθερίας θέλουν
μεψοκινδυνεύσει. Δὲν ἔχομεν πολλὴν κλῆσιν νὰ λέγωμεν τὰς πε-
ρὶ τῶν μελλόντων εἰκασίας μας· προβλέπομεν ὅμως τὴν ἀμε-
σον καὶ τελικὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας τοῦ Δὸν Πέτρου.
Οποιαδήποτε δὲ καὶ ἀν εἶναι ἡ ἔκβασις, η κατὰ τὴν προσεγ-
γίζομεν πάλην πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας διαδηλώνται σαφῶς
ἀπὸ τὸ γράμμα τῶν συνθηκῶν, ἀπὸ τὰς πασιφνεῖς δηλοποι-
ήσεις τῆς διπλωματίκης καὶ ἀπὸ τὰ ἀξιόπιστα παραδείγ-
ματα τῆς ἰσορίας. Ήμεῖς εὑμεθα καὶ θέλομεν μείνει οὐδέτεροι
μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Βριγαντινοῦ οἴκου, ώς ἐριζόντων
διὰ τὴν ἀνωτάτην ἀρχήν· ἀλλ' εἰμποροῦμεν νὰ μείνωμεν οὐ-
δέτεροι, ἐνόσῳ μόνον δὲν θοβηθῇ οὔτε ὁ εἰς, οὔτε ὁ ἄλλος,
ἐνόσῳ καλύμμα τζένη Δύναμις δὲν ἀναμιγθῇ, διὰ νὰ κάμη νὰ
κλίνῃ ἡ πλάσιγξ ὑπὲρ τοῦ ἀρπαγος. Η Ισπανία λοιπὸν πρέ-
πει ν' ἀπομακρυνθῇ τοῦ στρατοπέδου· δὲν πρέπει νὰ σείλη
πέρσαν τῶν συνόρων οὔτε ἔνα σρατιώτην· διότι ἀλλέως, γίνε-
ται ἐγέρα τημετέρα σχι· διλιγώτερον ἡ τοῦ Δὸν Πέτρου, καὶ
τὰ Γάδειρα τηθεὶ τὴν προσβολὴν, τὴν ὄποιαν αὐτὴ
σοχάζεται νὰ ἐτοιμάσῃ εἰς τὴν Λισαβῶνα. κτλ. — (Χρόνος.)
— Ο Κύριος Ιάκωβος Μακδονάλδρος, Μέλος τῆς Βουλῆς,
ὑπέγει Λιονταρίας τῶν Ιονίων νήσων. — (Σφριάρα.)

Αὐτόθιν, 24 Μαΐου. — Τὸ περὶ Μεταρρύθμισεως Προ-
βούλευμα εἰμποροῦμεν πλέον νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔγεινε νόμος.
Η ιστορία τοῦ κόσμου δὲν παριστάνει παραδειγμάτων τοιαύτης
παραδίζου καὶ ὡρελιγωτάτης μεταβολῆς, οἷς η ἀπεδογή
τοῦ νόμου τούτου, γωρὶς φονικοῦ πολέμου. Τυλικαύτη εἶναι
ἡ δύναμις τῆς ἀνατροφῆς, ὡς εἰς ἀνθρωπος ἐκτελεῖ τώρα μὲ
τὴν νοητικὴν ἐνέργειαν ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὄποιον ἔχειαζετο πρό-
τερον θύματα φυσικήν. Απὸ τοῦ νῦν δὲν θελει δυνηθῆ κανέν
τηνουργεῖον νὰ διοικήῃ τ. Συνέδριον τῶν Κοινῶν. Εἰς τὸ
ἔξις δεν θέλουν δύνασθαι τὸ Πουργού τοῦ ὑδηγωτοῦ τοῦ Αντ-

οσώπους τῶν Κοινῶν, οἱ δὲ τῶν Κοινῶν ἀντιπρόσωποι, υθύνοντες τοὺς ἵπουργοὺς, θέλουν διευθύνεσθαι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς θελήσεις ἐν γένει τοῦ λαοῦ. Ή μόνη δὲ δυσκολία θέλει εἰαι τὸ νὰ βεβαιωθεῖ, ποῖαι εἶναι αἱ θελήσεις αὗται· πρὸς τοῦ δὲ θέλει χρειάζεσθαι νὰ βλέπῃ τις ἐνδότερον τῆς ἐπιγείας τῶν πραγμάτων. Τὰ ἀληθινὰ τοῦ λαοῦ αἰσθήματα δύνανται νὰ γνωρισθῶσιν οὔτε ἀπὸ τὰς διακηρύξεις τῶν συλλαγῶν, οὔτε ἀπὸ τὰς φωναρκίας τῶν δημοσίων ῥητόρων. Αἱ ἐνδείξεις τῆς κοινῆς δόξης εἶναι βέβαιαι· οὐδὲ δύναται νὰ σφάλλῃ ὅστις προσέχει εἰς τὰ συμπτώματα τῆς τοῦ λαοῦ ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας. Τὸ τῶν Κοινῶν Συνέδριον εἶναι προσεκτικὸν εἰς τὰ συμπτώματα ταῦτα· καὶ οὕτω διὸ λαὸς, διοικῶν διὰ μέσου τῶν ἀντιπροσώπων του, θέλει δικεῖ δραστικῶς καὶ ἐπωφελῶς ἔχετον. — (Ταχυδρόμος.)

Αὐτόθεν, 30 Μαΐου. — Τὸ Συμβούλιον τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου ἐψήφισε τρισχιλίας λίτρας Στερλίγγας διὰ νὰ προσφερθῇ μέγα δεῖπνον εἰς τοὺς ἵπουργοὺς τῆς Α. Μ. καὶ εἰς τοὺς λαμπροτέρους μεταξὺ τῶν Βουλευτῶν ὑπερασπιστὰς τῆς Μεταρρύθμίσεως. Απεφασίσθη πρὸς τούτοις νὰ διαμοιρασθῇ τὴν ἡμέραν ἔκεινην καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως φαγητόν. Καλὰ ταῦτα· πλὴν ἔπρεπε νὰ γένη ἡμέρα κοινῆς χρῆς, ἔθνική Ολυμπιάς. — (Σφαῖρα.)

Ἐκ Παρισίων, 12 Μαΐου. — Οἱ τῶν Μεσημερίων Ταχυδρόμοις λέγει ὅτι αἱ παράλιαι ἐπεργίαι κατεμολύνθησαν ἀπὸ πλῆθος ἐπιτρύπων καὶ ἀποστόλων τοῦ Καρολινοῦ κόμματος, καὶ ἀπὸ πλῆθος ἄλλων ὑπύπτων ἀνθρώπων, οἵτινες περιθάλπουσι τὰς ἐλπίδας τῶν ὁμοφρόνων των, καὶ προξενοῦσιν ἀνησυχίαν εἰς τὸν τόπον. Προσθέτει δὲ ὅτι τὴν ἡμέραν, κακὴν ἦν ἔγεινεν ἡ ἐν Μασσαλίᾳ πρὸς διέγερσιν ἀπύπειρα, διεμοιράζθησαν εἰς τὴν Μέζην, Πουστάν καὶ ἄλλας πλησιογόρους κώμας τυπωμέναι προκηρύξεις φέρουσαι τὸ δόνομα τῆς Δουκίσσης, τῆς Βιτουργκηνσίας, ὡς Επιτρόπου τοῦ Βασιλείου.

— Αὐτόθεν, 16 Μαΐου. — Οἱ Βελγικὸς Ταχυδρόμοις τῆς 12 λέγει: « Μετὰ βεβαιώτητος δυνάμεως νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον προσεκάλεσε τὸν τῆς Όλλανδίν: Βεσιλέα νὰ στείλῃ πληρεξουσίους εἰς τὸ Λονδίνον διὰ νὰ συνδιαπραγματευθῶσι περὶ συνθήκης πρὸς τὸ Βελγιον. Ἐντεύθεν βλέπομεν ὅτι εὐδὲν ἀρα οὐσιωδῶς συνεπεράνθη. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν πρέπει νὰ γένη καὶ ἐπικύρωσις τῆς τρίτης ἡ τετάρτης ταῦτης ἐσχάτης, τελειωτικῆς καὶ ἀμεταθέτου Συνθήκης ἐν τούτοις δὲ θέλει προπαρασκευάζεσθαι πέμπτην ἡ καὶ ἕκτη ἀλλητῆς αὐτῆς φύσεως. »

— Γράφουσιν ἐκ Λισανῶνος τὰ ἔξτις: — Ταχυδρόμος ἐκ Μαδρίτου ἔφερεν ἀντίγραφον τῆς διακοινώσεως, τὴν ὥποικην ἔκαμεν ὁ τῆς Γαλλίας Πρέσβυς εἰς τὴν Ισπανικὴν Κυβερνήσιν ἀμφὶ ἀργυρίθεις ἔκει, καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ισπανικῆς Αὐλῆς. Ἡ διακοινώσις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως λέγει: « ὅτι ἡ Γαλλία θέλει θεωρήσει, ὡς πολέμου κήρυξιν, ὥποιον δήποτε κίνημα τῶν Ισπανικῶν στρατευμάτων διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Πορτογαλίαν». Ἡ δὲ ἀπάντησις τῆς Ισπανικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐν περιλήψει ἡ ἔξτις: « Ότι πρὸς ὅλην ἔδοξαμεν ἡ Γαλλικὴ Κυβερνήσις νὰ διεγείρῃ ἀποστάσιν ἐν τῇ Ισπανίᾳ, βοηθοῦσα ἐπὶ τοῦτο τοὺς τε φυγάδας τῶν Ισπανῶν καὶ τοὺς ἄλλους ξένους φυγάδας τοὺς συμπράττοντας μετ' ἔκεινων εἰς τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην ἐπιχείρουσιν. Ἡ Ισπανικὴ Κυβερνήσις εἶναι πληροφορημένη περὶ

τῶν μυστικῶν καὶ φητῶν διαταγῶν τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λοδοβίκου Φιλίππου γενομένων τοῦ νὰ δοθῇ ένοχεια καὶ προστασία εἰς τὸν Δὸν Πέτρον, ὅταν ἀποθῇ εἰς τὴν Πορτογαλλικὴν χώραν· εἶναι δὲ πληροφορημένη ὡσαύτως ἡ Κυβερνήσις ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβερνήσις διανοεῖται νὰ στείλῃ ἐκστρατείαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἔχει νὰ κατασταθῇ ὁ Δὸν Πέτρος· καὶ ἐπὶ προφάσει τοῦ νὰ προσφέρῃ τὴν μεσιτείαν τῆς πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν δύο ἀδελφῶν, νὰ βοηθήσῃ τὸν Δὸν Πέτρον, νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς ἀργάς του, καὶ νὰ διασπείρῃ τὰς ἀρχὰς ταῦτας εἰς τὴν Ισπανίαν, καθόσον εὔκολυνθῇ, ὅταν παραστῇ εὐκαιρία, νὰ ἐπιδράμῃ τὸ Βασίλειον ἐξ ἑκείνου τοῦ μέρους, ὅποιοι διὰ στρατηγήματος, διὰ τῆς βίσας, ἐνῷ θέλουν διασπαρῆ στρατεύματα καὶ ἀπόστολοι ἐκ τῶν Πυρηναίων. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι πεπεισμένη περὶ τούτων ἡ Ισπανικὴ Κυβερνήσις, εἶναι ὑπόγρεως, δχι μόνον νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὴν Πορτογαλλίαν ἀπόβασιν τοῦ Δὸν Πέτρου, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν προσενάλῃ καὶ νὰ τὸν ἀντισταθῇ μὲ δῆλας τὰς δυνάμεις της, ἐάν ποτε ἥθελε φανῆ ἔκει, καὶ νὰ κηρύξῃ ἀναφανδὸν τὸν πόλεμον εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐάν αὐτὴ ἥθελε νὰ τὴν ἐναντιωθῇ πόλεμον, διὰ τὸν ὥποιον εἶναι καλῶς προετοιμασμένη ἡ Ισπανία, ἐπειδὴ θαρρεῖ εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος της, εἰς τὴν βοηθείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ὑποστήριγμα τῶν συμμάχων της. (Μάλτας Ἐφρ.)

Αὐτόθεν, 17 Μαΐου. — Νερόξ ἐκ τῆς Ρώμης γράμματα μᾶς κάμνουσι νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τοῦ Κόμιτος Σαιντωλαίρου διὰ νὰ κατορθώσῃ τὰς ἐκ μέρους τῆς Πλατικῆς Κυβερνήσεως παραγωρήσεις, ὑπό τε τοῦ ἴδιου αὐτῆς ἀληθινοῦ συμφέροντος καὶ ὑπὸ τοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ζητουμένας, θέλουν λάβει εύτυχη ἔκβασιν, καὶ δύνανται ταχέως νὰ συμβιβάσωσι τὰ διάφορα. Χωρὶς δύμας τούτου, δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ ἡ Αὐτοῦ Μικκριάτης ἀπαλλαγὴν τῆς δυσκόλου καταστάσεως, εἰς τὴν ὥποιαν ἐτέθη, μὴ ἐνδοὺς τάχιον εἰς τὰς ζητήσεις τῶν ὑπηκόων της, καὶ εἰς τὰς παραινέσεις τῶν ἀληθινῶν φίλων της.

Αὐτόθεν, 23 Μαΐου. — Αναγινώσκομεν εἰς τὸν γενετὸν Μονήτωρι τὰ ἔξτις: — Πλείστου λόγου αξιαὶ ἔγγραφα ἀνεκαλύφθησαν, ἀποδυκενύοντα ὅτι ἡ Δούκισσα τῆς Βιτουργκηνσίας καὶ ὁ στρατηγὸς Βουρμῶντος ἥσαν εἰς τὴν Βένδειν τὴν 13 τοῦ ἐνεστῶτος. Διαβεβιώσι δὲ ταῦτα τὴν ὑπάρξιν συνωμοσίας, τὴν ὥποιαν ἡ Κυβερνήσις διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως καὶ προνοίας της ἀνακαλύψασα ἐματαίωσεν. Αποδεκνύονται δὲ πρὸς τούτοις δχι ἐλεγώτερον καὶ τὴν ἀπελπισίαν, εἰς τὴν ὥποιαν κατήντησαν οἱ ἀρχηγοὶ της. Άμα ἐλήφθησαν τὰ γράμματα ταῦτα, καὶ εὐθὺς ἐστάλη ἡ διαταγὴ εἰς δῆλας τὰς ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις Ἀρχὰς νὰ λάβωσι δραστικῶτα μέτρα εἰς ἀναζήτησιν τῆς Δουκίσσης καὶ τοῦ Στρατηγοῦ, καὶ συλληρθέντας, νὰ τοὺς βάλωσιν ὑπὸ τὴν πλέον ἀσφαλῆ φύλαξιν.

— Ἡ ἐφημερὶς τῆς Βαΐώνης τῆς 24 Μαΐου λέγει: — Ελάσσονες εἰδήσεις ἐκ Μαδρίτου μέχρι τῆς 19 τοῦ ἐνεστῶτος. Μηνθάνομεν δὲ ἀπὸ ἀξιοπίστους ἀνθρώπους ὅτι οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αγγλίας ἐλαβον ὁδηγίας παρὰ τῶν Κυβερνήσεων τῶν νὰ ζητήσωσι τὰ διαβατήριά των καὶ ἀναγκήσωσιν, ἀμαὶ ἀκούσωσιν ὅτι διέβησαν τὰ Ισπανικὰ στρατεύματα τὸ σύνορον τῆς Πορτογαλίας.

θον κινδύνους, τὴ γωνίσθησκν ἀγῶνας καὶ ὑπέρερον ζημίας, συναπόθενονται τὰν ἀνάγκην τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης καὶ ἡσυχίας) ἐσυστήθη, ὡς καὶ περιστάτεις ἐπέτρεπον, δὲν ἥλθετο πλέον, εἰμὲν νὰ έχασιεύσῃ τοῦ λοιποῦ ἡ ἡσυχία καὶ εἰρήνη καθ' ὅλον τὸ Κράτος, καὶ τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον αἱ ποιειστάσεις τοῦ Ἐθνους εἶναι κριτικώτεραι περὶ ἄλλοτε, καὶ πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Συνέλευσις, ἐξ ἡς κρέμανται, καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ Ἐθνους, καὶ ἡ πιθατή ταχεῖα τοῦ διορθέντος Ἡγεμόνος ἐλευσις.

Ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοιούτων ἀγαθῶν ἔλπιδῶν εἴδομεν ν' ἀναγνῆ ἀπροσδοκήτως μίκη σειρὰν πολυειδοῦς ἀντενεργείας, ὡς τὸ συνθήκην, καὶ συστηματικῶς ἐνεργουμένης, καὶ ὡς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τῆς καταργηθείσης αὐθικρέτου ἐξουσίας συστήματος γιανδύσις, ἔξκολουθοῦσα δ' οὕτως οὐλονέν ταλαντίει πάλιν τὸ Ἐθνος, ἀπομακρύνει τὰ συνφέροντά του καὶ τρέγει νὰ τὸ σύρῃ εἰς τὴν ἀναστάτωσιν καὶ εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀπωλείας καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἐρεζῆς φάνησται.

Διαχειρίσαν τὰ ἑπτακά στρατεύματα εἰς Ἀργος, τὸ πνεύμα τῆς τοιαύτης ἀντενεργείας, προσπειθοῦν νὰ περιστάση μὲ μελανὰ γράμματα εἰς τὰς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν τὸν εἰλικρινῆ σκοπὸν τῶν συναδελφῶν των, οἵτινες καταφέρονταν τες μυρίους κινδύνους, ἔτρεξαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἑθνικῶν δικαιων, διέσπειρο πνεύμα, διέτιν ἐισιτήρη, ὑποψίας καὶ φόβους διὰ νὰ ταράξῃ τὰς ἡσυχίους πολίτας, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἰς τὴν ὅρη καὶ σπήλαιον διασκύρπισιν αὐτῶν, καὶ νὰ θέσῃ οὕτως αὐτοὺς εἰς ἐναντίαν κατὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συνπολιτῶν των τούτων θέσιν, διὰ νὰ ἀνάψῃ τὸν ἐμφύλιον πύλευμον καὶ σὺν τούτοις, ἀφαιρουμένης τῆς εὐκαιρίας τῶν λαῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Πληρεζουσίων, νὰ παρατείνῃ τὴν τοσοῦτον ἀναγκαιοτάτην συγκρότησιν τῆς Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως.

Τῆς δ' ὡς ἐκ συστήματος τοιαύτης διανοήσεως καὶ προσπαθήσεως μέσα καὶ ἀποτελέσματα ἐστάθησαν.

Α'. Λι διασπορεῖσαι ἐντὸς τῆς μητροπόλεως καὶ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας ἐπίπλαστοι φῆμαι διὲ ὑποψίαν ἀρπαγῆς, ληστείας καὶ λοιπά.

Β'. Ο κατὰ τὸ Ἀργος καὶ τὸν Κόρινθον ἐν μέραι διασκορπισμὸς τῶν κατοίκων, καὶ αὐτοὶ προσπέθειαι διὰ τὸν διασκορπισμὸν τῶν κατοίκων τῆς Τριπόλεως καὶ ἄλλων μερῶν.

Γ'. Ή μὴ κατ' ἐπαρχίας ἀνάλογος δικνομὴ τῶν στρατευμάτων, εἴ τις καὶ οἱ πολῖται δὲν θέλουν καταθλίθεσθαι τόσον, καὶ τὰ στρατεύματα εὐκολώτερον θέλον οἰκονομεῖσθαι, καὶ ἡ εὐταξία καὶ ἀρμονία ηθελε διατηρηθῆ.

Δ'. Ή ἐξάπλωσις ληστῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Στερεὸν Ἑλλάδα, καὶ παιρκτῶν κατὰ τὸ Αίγαον Πέλαγος.

Ε'. Ή δειγμεῖσα ἀπὸ διαφόρους τῆς καταργηθείσης ἐξουσίας ὑπαλλήλους ἀπείθεια εἰς τὰς δικταγῆς τῆς καθεστώσης Ἀργῆς, καὶ ἡ κατακράτησις τῶν ἑθνικῶν πλοίων.

Ϛ'. Ή ἐκ συνεννοήσεως ἀνταρτικὴ κατάσγεσις τῶν φρουρῶν Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ ἡ ἐκ τῶν κατακρατούντων αὐτὰ προεργαμένη βλέψη εἰς τὰς πλησιαχώρους ἐπαρχίας μετὰ τὴν διαρπαγὴν καὶ λεπλασίαν τῶν οὔσιων τῶν κατοίκων Ηλείων Πατρῶν.

Ζ'. Ή χινχρνεῖσα ἐπιβούλη κατὰ τοῦ φρουρίου Κορώνης, καὶ ἡ συγκέντρωσις μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτης τῶν ἀργυρετῶν αὐτῆς Π. Πακούλακην καὶ Ν. Πιεράκην κατὰ τὸ χωρίον Λέραμι τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, καθὼς καὶ ἡ ἐνεργηθεῖσα καὶ διὰ διέφορος ἄλλα φρουρία ἐπιβούλη, ἀλλ' ἀποτυγχάσα.

Η'. Ή ὅλως ἐνεργουμένη ἀνταρτικὴ εἰς τὰ δικταγματα τῆς καθεστώσης Ἀργῆς καὶ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς, διεισδύεις εἰς τὴν Πάρον κτλ., ἡ διακηρυττομένη εἰς διαφόρους

κοινότητας σύσδοσία ἐκ μέρους τῶν στασιαστῶν, ἡ ἐπιβαλλομένη περὶ αὐτῶν εἰς διαρρόους, ἐπαρχίας τοῦ Κράτους φορολογία, καὶ ἐν γένει ἡ πολυειδής πρωτητάθησις διὰ τὴν καταστήσουν τοὺς λαοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὰ καθεστώτα.

Θ'. Ή ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐνεργηθεῖσα καὶ πραγματοποιηθεῖσα διὰ ἀνταρσίαν στρατολογία περὶ τοῦ Δημητρίου Καλλέργη, καθὼς καὶ αἱ δικασπειρόμεναι φῆμαι, τείνουσαι εἰς διάλυσιν καὶ ἀναστάτωτιν τοῦ στρατιωτικοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ, τὰ ὑποτικά παραχλεύπομεν.

Εἶναι δῆλον ὅτι τὰ τοικῦτα, ὡς ἐκ συστήματος καὶ προμελέτης ἐνεργούμενα, ἡτον καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταπάσσωσιν ἡ νὰ προληφθῶσιν ἄλλως, εἰμὲν διὰ τῆς ἀμέσου γρήγεω μέτρων δραστηρίων καὶ προκαταληπτικῶν ἄλλ' ἀγνοούτες ἀρέντες μέρους διοικητικούς μετεγχειρίσθη μέτρα ὡς πρὸς τὰ τοικῦτα, ἀρέτερου δὲ βλέποντες ὅτι τὸ μόδυσικού διαδιδόμενον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπαπειλεῖ εἰς τὰ Ἐλληνικά ἀποτελέσματα ἀπευκταῖς, οἱ ὑποσημειούμενοι, καὶ ὡς πολλῖται Ἑλληνες, καὶ ὡς Πληρεξόδους διὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν Εθνοσυνέλευσιν, ἐπιφροτισμένοι ἀπὸ τὰς κοινότητας τῶν ἐπαρχιῶν μαζὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἑθνικῶν δικαιῶν καὶ συμφερόντων, ἐνομίσαμεν γρέος μαζὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ ἀνωτέρω ὑπὲρ ὅψη τοῦ Πανουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὄπιον, ὑποκείμενον ἔχαιρότερως εἰς εὐθύνην, χρεωστεῖ νὰ φροντίζῃ πρὸ πάντων περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τοῦ Κράτους. Εχομεν λοιπὸν τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦτο συναισθανόμενον τὴν δικράνην τῶν χρεῶν του, θέλει σπαύσει νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν Διοίκησιν δσα πρέπει εἴ τις ἀνάγκης νὰ ληρήσῃς μέτρα, δραστηρία μὲν καὶ ἀμεσα κατὰ τῶν ἀσυττῶν ἀντενεργούντων καὶ ἀπειθούντων, προφυλακτικὰ δὲ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τῶν πολιτῶν, κατὰ τῶν ὑποκρυμμένων σπουδαζόντων αὐτά.

Ἐν Αργει, τὴν αἰουνίου 1832.

Οἱ πολῖται καὶ Πληρεξόδου.

Γ. Δ. Κριεζῆς, Β. Χρυσοβέργης, Δ. Γρηγοράκης, Στ. Χρηστέας, Ι. Κ. Μαυρομῆχ., Π. Φαρμακόπουλος, Α. Εγκαλφόπουλος, Α. Ρερτόπουλος, Δ. Χ. Λαγκάνωτου, Ι. Πετρόπουλος, Π. Ταταράκης, Ζ. Καμπάνης, Σ. Πάγκαλος, Σ. Στάκης, Α. Ι. Κιραμίχος, Μ. Καλλιγκᾶς, Α. Πολυδούρης, Άντων. Εύσταθιος, Γ. Γιουστινικίων, Η. Πετρούπαχος, Α. Ι. Κρεστενίτης, Ν. Κονομόπουλος, Ζ. Μπούρος, Α. Μπιρτιλῆς, Κ. Κουτσαγγέλης, Α. Κιεζέλης, Κ. Πολυίδης, Θ. Γοΐδας, Ν. Κοιτεζότης, Γ. Βαλτειδ.; Χ. Χρήστος, Ν. Φλέτσας, Ε. Ξένος, Α. Α. Λουδορίκης, Ν. Καλογερόπουλος, Ν. Π. Άλεξιπουλος, Χ. Φωτομάρας, Γ. Κανιστᾶς, Σ. Λογοθετόπουλος, Β. Πρωτοπαπᾶ, Μ. Σγουρδῆς, Γ. Πετρόπουλος, Π. Μπενάκης, Ι. Βλάσσης, Α. Δηλιγιάννης, Β. Τριχᾶς, Λ. Άλεξινδρου, Γ. Χρυσίδης, Θ. Χ. Χρήστου, Α. Π. Μαυρομιχάλης, Τ. Δημητρίου, Αν. Δάντος, Γ. Δαρειώτης, Β. Χρησόπουλος, Ρ. Πελασίδης, Μ. Κίββης, Γ. Χ. Πέτρου, Ι. Παπαδόπουλος, Λ. Πελούζωιδης, Α. Οίκονομίδης, Π. Νοταράς, Π. Μαυρομιχάλης. Ι. Φίλωνος, Ν. Ζέρβας, Ι. Γκουστής, Γ. Σχυτσάρελος, Ι. Διατσιώρης, Α. Καλκιογιάρτης, Κ. Χαλκιώτης, Γ. Καρακατσάνης, Α. Μοναρχίδης, Η. Τρουπάκης, Ι. Μαμούνης, Ν. Γ. Μπόταση, Ν. Δ. Όρληρ, Δ. Μανσόλας, Γ. Μπάστας, Γ. Παπαλεξίου, Ν. Πονηρόπουλος, Σ. Λαστέρης, Δ. Μελασόπουλος, Κ. Π. Γεωργίου, Π. Καλ. Λογοθέτης, Μ. Τρυγανής, Ι. Ούκονόμου, Δ. Μπιρμπιλῆς, Δ. Δεσύλας, Α. Π. Μιρή, Δ. Κοιτεζότης, Ε. Παπαδόπουλος, Γ. Δοκής, Δ. Λογοθετόπουλος, Γ. Δ. Ζαχ. Σ. Δελγιαννάκης, καὶ οἱ λοιποί.